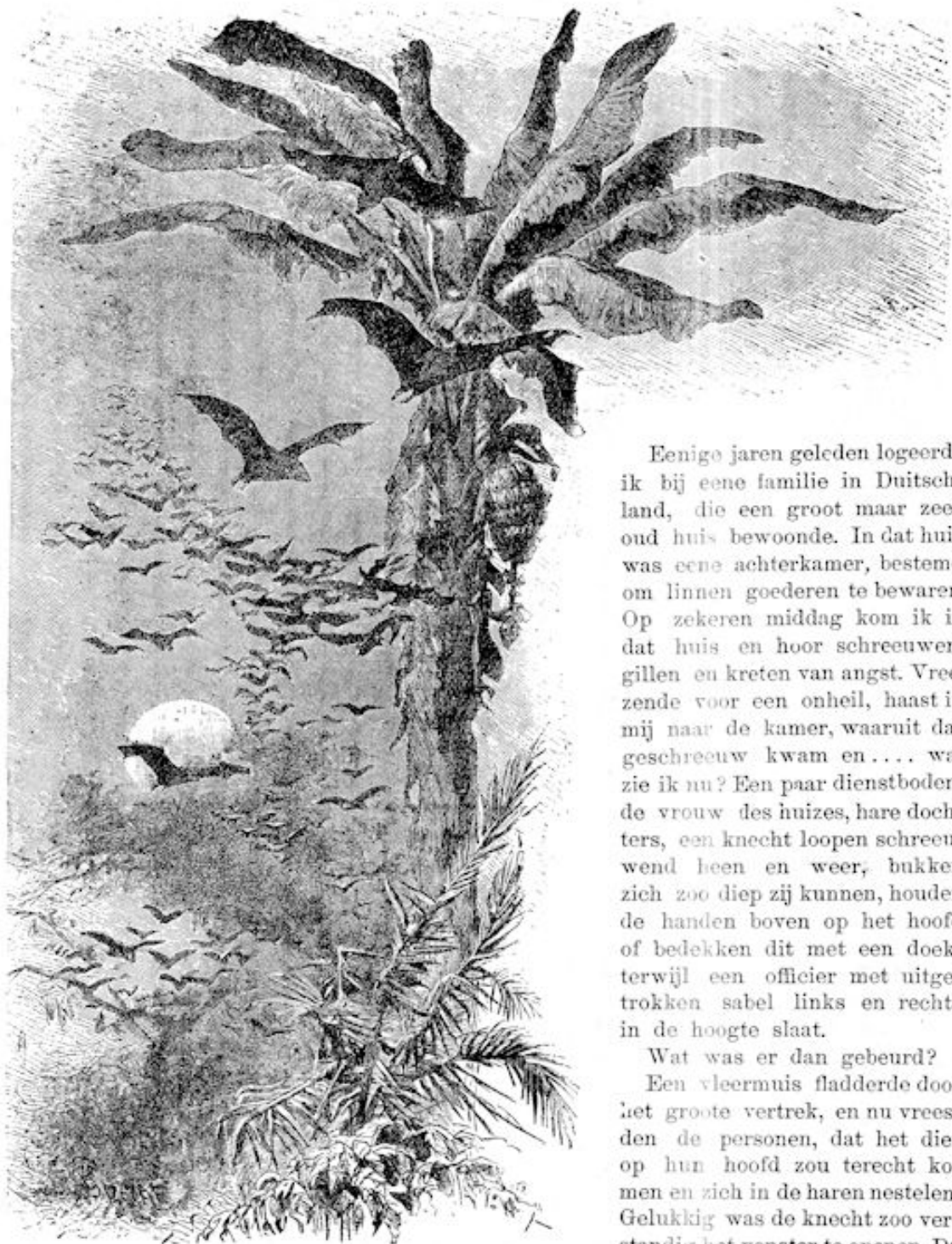


VLEERMUIZEN.



Eenige jaren geleden logeerde ik bij eene familie in Duitschland, die een groot maar zeer oud huis bewoonde. In dat huis was eene achterkamer, bestemd om linnen goederen te bewaren. Op zekeren middag kom ik in dat huis en hoor schreeuwen, gillen en kreten van angst. Vreeszende voor een onheil, haast ik mij naar de kamer, waaruit dat geschreeuw kwam en . . . wat zie ik nu? Een paar dienstboden, de vrouw des huizes, hare dochters, een knecht loopen schreeuwend heen en weer, bukken zich zoo diep zij kunnen, houden de handen boven op het hoofd of bedekken dit met een doek, terwijl een officier met uitgetrokken sabel links en rechts in de hoogte slaat.

Wat was er dan gebeurd?

Een vleermuis fladderde door het groote vertrek, en nu vreesden de personen, dat het dier op hun hoofd zou terecht komen en zich in de haren nestelen. Gelukkig was de knecht zoo verstandig het venster te openen. De

vleermuis ontsnapte en de rust keerde in huis terug. Ik moest lachen over de dwaasheid van hen die beweerden, dat vleermuizen zich gaarne op iemands hoofd zetten, om daarin te bijten en het bloed op te zuigen. Dat doen onze vleermuizen niet. Het zou wel kunnen gebeuren, dat een vleermuis bij ongeluk op iemands hoofd viel en in de haren vastraakte, maar met opzét zal hij het niet doen. Ook is haar huid zoo gevoelig, dat zij met hare vleugels nooit een voorwerp in de vlucht aanraakt. Men heeft dit door proeven bewezen. Een natuurkundige maakte eene vleermuis blind en liet haar vliegen in eene kamer, waarin vele draden kruiselings waren gespannen. Kwam nu de vleermuis onder het vliegen dicht bij een draad, dien zij wegens hare blindheid niet zien kon, oogenblikkelijk liet zij de vleugels zakken of gaf er eene andere wending aan. Derhalve behoeft men niet bevreesd te zijn dat een vleermuis op iemands hoofd zal terecht komen.

Een ander dwaas gevoelen is, dat vleermuizen schadelijk voor den mensch zijn. Het tegendeel is waar. De vleermuis is een zeer nuttig dier, dat door den Schepper bestemd is, om ons van vele lastige insecten te ontdoen. Zij zijn nachtdieren, en zoodra de avond valt, in lente en zomertijd, vliegen zij rond en gaan op de vangst uit.

Er zijn menschen, die afgaande op den klank van den naam, denken, dat vleermuizen muizen zijn, die vliegen kunnen. Vleermuizen behooren tot eene andere afdéeling van zoogdieren dan de muizen. Misschien heeft de dwergvleermuis (*Vespertilio pipistrellus* Buff) door haar kleur en vorm wel iets van een muis, maar eene muis is zij niet, en er is ook geen enkele muis die vliegen kan. Genoemde vleermuis komt in ons land menigvuldig voor en vliegt reeds bij zacht weder in Februari rond. De naam vledermuis is wellicht afgeleid van fladderen, vlerk van 't oude woord vlederik of vlerik.

In heete landen, Indië, Amerika vindt

men vleermuizen, die Vampieren genoemd worden, en van wie gezegd wordt, dat zij slapende menschen overvallen en hun het bloed uitzuigen. Dit is echter een sprookje. De waarheid is, dat sommige groote vleermuizen in de nachtelijke koude bescherming zoeken, en zich dan dicht aan menschen en dieren vasthechten. Misschien bijten zij dan ook hunne beschermers. Zij hebben een grooten bek en scherpe tanden, maar zoover mij bekend is, is nog niemand door bloedverlies daaraan gestorven. Eene der voornaamste vleermuizen, die wel belust is op bloed, treft men aan in Z. Amerika, maar haar hoofdvoedsel bestaat uit insecten.

Wij hebben in ons land acht soorten van vleermuizen, waarvan de voornaamsten zijn: *Vespertilio auritus* L. of Grootoor; zij heeft dan ook bijzonder groote ooren. *V. noctula* of rosse vleermuis, met smalle vleugels, een rosse vacht en donkerbruine vluchtvliezen. *V. murinus* of vale vleermuis, die alleen in Gelderland gevonden wordt. Zij is tamelijk groot en roetbruin.

Al deze dieren kunnen zeer behendig vliegen, en wanneer zij zich aan een muur, een dak of toren willen vasthechten, klauteren zij met behulp van een hunner vingers (duim) opwaarts. Ik raad het ieder af deze dieren te vervolgen en te dooden, daar zij nuttig zijn. Gevangen vleermuizen sterven liever van honger dan te eten wat men haar aanbiedt. Des winters verbergen zij zich in muurgaten, binnen wier wanden zij zich met de achterpooten ophangen en aldus het koude jaargetijde slapend doorbrengen.

Op onze plaat ziet gij een zwerm Zuid-Amerikaansche vleermuizen, die rondom een boom fladderen en al vliegende zich op insecten onthalen. Zoo heeft elk dier zijn bestemming van God gekregen, en wij bewonderen de macht en de wijsheid van den Schepper, die zelfs aan het kleinste dier het vermogen heeft gegeven, om aan zijne bestemming te beantwoorden.



WAT LEEST ZIJ.